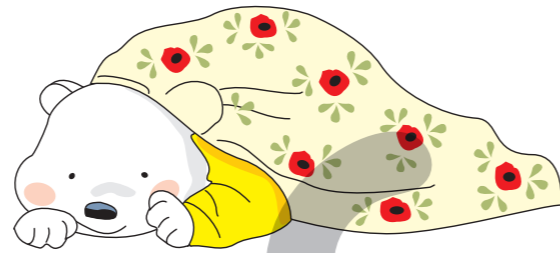

JUTRI GRE MAMA V ŠOLO

»Ne moreš zaspati?« zašepeta mama.

»Medo še ni zaspan,« pravi Anja.

Anja sedi v postelji. Medvedek pokuka izpod odeje. Mama prikima Anji in pomežikne medvedku. Prižge lučko na nočni omarici in odide.

Ko mama zapre vrata, Medo spleza k Anji. »Skrivajva se pod odejo,« ji reče.

Anja zamiži. Medo izgine pod odejo.

»Ena, dve, tri, štiri, pet, šest, sedem, osem, devet, deset,« šteje Anja. Štetih že zna, čeprav gre jutri prvič v šolo.

Anja pod odejo koplje tunel. Medo se hihita, zato ga Anja vedno najde.

Potem se medvedek hoče igrati kaj novega. Toda Anja je utrujena in novih iger ne pozna.

»V šoli se bom naučila kakšne nove,« mu obljubi.

»Nočem, da greš v šolo,« se kuja Medo. »Ne bom zaspal.«

Anja vzdihne. Potem vzame s police slikanico. Tako naredi mama, kadar Anja ne more zaspati.

Medvedek ji zleze v naročje. »Beri,« jo prosi.

Toda Anja zgodbe v slikanici še ne pozna, saj je čisto nova. Dobila jo je za prvi šolski dan.

Ko se bo v šoli naučila brati, mu bo brala vsak večer. Nocoj pa gleda slike in mu pripoveduje, kaj vidi. Potem utihne. Zaspala je.

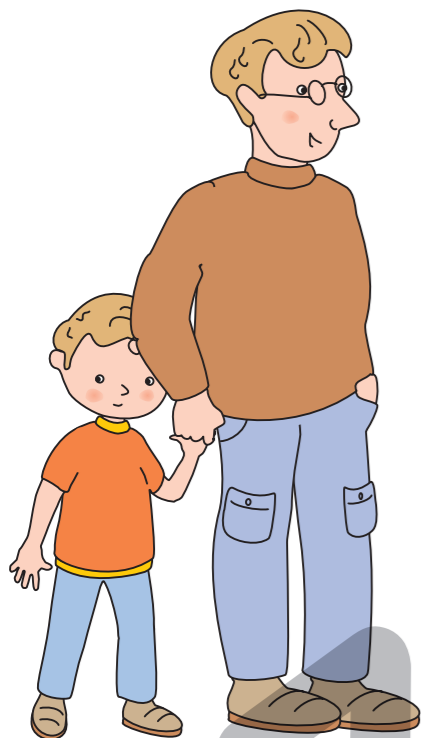
Medvedek previdno vzame slikanico in jo potisne v Anjino torbo. Potem vzame svojo odejico in še sam zleze k slikanici. »Zjutraj se bo mudilo,« si misli. Mama ne bo opazila, da sta v Anjini torbi slikanica in Medo.

Piki Jakob je hodil v Medvedjo šolo, Medo pa bo šel z Anjo v zaresno šolo. Noče ostati sam doma! Jutri bo učiteljico prosil, da otrokom prebere zgodbo iz slikanice. Potem jo bo vprašal, če lahko tudi on hodi v Anjino šolo.

Anja in Medo spita. V sosednji sobi pa mama ne more zaspati. Kako bi, ko gre tudi ona jutri po dolgem času spet v šolo. Ker pa že zna brati, ne bo mogla ostati, da bi poslušala zgodbo.

KAJ BO NIK, KO BO VELIK?

Danes očka ni šel v službo. Danes gre z Nikom v šolo, ker je prvi šolski dan.

Na prehodu blizu šole stoji policist. Pogleda Nika in očka. Vidi, da gre danes tudi očka v šolo.

Očka pravi Niku: »Na obe strani ceste poglej, če je vse varno.« Policist prikima, da je tako prav. Potem dvigne roko. Avtomobili se ustavijo. Nik in očka lahko gresta čez cesto.

Ko bo Nik velik, bo policist. Vsi avtomobili ga bodo ubogali.

Na naslednjem križišču je semafor. Gori rdeča luč. Nik ve, da mora počakati na zeleno. Toda gospodu z aktovko se mudi. Stopi z roba pločnika, da bo pohitel čez.

Očka ga očitajoče pogleda. »Samo pri zeleni luči,« mu reče.

Gospod hoče nekaj odgovoriti. Potem zagleda Nika in si premisli.

»Prav imate,« zagodrnja. »Samo pri zeleni.«

Ko bo Nik velik, bo policist in očka. Avtomobili in gospodje z aktovko ga bodo ubogali.

Sedaj se šola že vidi. Po pločniku hiti vedno več šolarjev, pa tudi mam in očkov. Pred šolo mame in očki stojijo v skupinicah. Klepetajo in se smeji. Nik vidi Anjo, Filipa in Maksa, ki jih pozna iz vrtca. Tudi oni so danes prvič prišli v šolo.

Nik bi šel rad skozi šolska vrata, toda očka se pogovarja z drugimi starši. Danes so tihi samo otroci.

Potem iz šole pride gospod v črtastih hlačah in beli srajci. Ko ga starši zagledajo, utihnejo. Gospod stopi na stopnico pred šolska vrata. Pove, da je ravnatelj. Vse povabi v šolsko dvorano. Pravi, da jih tam čaka sprejem.

Nik ne ve, kaj je sprejem. Ve pa, da bo, ko bo velik, policist, očka in ravnatelj. Ker ga bodo ubogali avtomobili, gospodje z aktovko, pa še vse mame in očki.

